

handling som offentlige Politifager, som man synes i den senere Tid at være saa tilbøielig til at sætte ind i Lovforslagene. Hvad vil det sige, at Sager behandles som saadanne. Udenfor Kjøbenhavn, hvor der findes nogle særegne Regler, siger det jo, at Straffesagen, naar den behandles som offentlig Politifag, ikke behandles i saadanne Former, som man ellers har anset for betryggende og nødvendige for Behandlingen af saadanne Sager, altsaa de Former, hvorunder almindelige Straffesager ellers behandles. Det er altsaa en lidt mindre betryggende Behandling, og det forekommer mig ikke, at der kan være Grund til at berolige sig derved, i Særdeleshed da der jo her efter Lovforslaget — selv om ikke Andet er overtraadt, og Sagen ikke dreier sig om Andet, end om Forseelser mod det — er Tale om „Fængsel eller Bøder“, og „Fængsel“ omfatter jo Fængsel paa Bånd og Værd i 5 Gange 6 Dage — altsaa en meget alvorlig Straf — ikke at tale om den anden Slags Fængsel, som nu i den senere Tid synes at være saa meget yndet, nemlig Fængsel paa sædvanlig Fangekøst, og desuden simpelt Fængsel paa indtil to Aar. Hvor der kan være Tale om saa strænge Straffe forekommer det mig, at den, som sigtes, maa kunne have Krav paa, at Sagen føres under saa betryggende Former, ogsaa i hans Interesse, som man i Almindelighed eller efter Lovgivningen betragter fornøden i Straffesager. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Justitsministeren (Melleman): Maa jeg blot tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Jeg skal blot med Hensyn til Bestemmelsen i § 24 udtale, at det naturligvis ikke er Meningen at indføre offentlig Politiretsbehandling i de Tilfælde, hvor Handlingen efter den almindelige Lovgivning egner sig til større Straf; i saa Fald maa Sagen behandles paa den Maade, som er foreskrevet for de Tilfælde, som omhandles i de Paragrafer i den almindelige Lovgivning, som den falder ind under. Skulde der være nogen Tvivl i saa Henseende, vil der kun være Spørgsmaal om en ren Redaktionsændring. Hvad Bemærkningen til § 21 angaar, om at der ikke skulde være Udgang til Domstolene i Erstatningsspørgsmaal, tror jeg, det er et Spørgsmaal, som det dog nok er

værst at overveie, om det ikke er det Hensigtsmæssigste at holde disse Spørgsmaal ude fra Domstolene; men i hvert Tilfælde er det klart, at Vedkommende maa være interesseret i at kunne fremtalde en administrativ Afgjørelse i Stedet for at være henvist til at skulle føre en Sag og mulig først efter lang Tids Forløb faae en Afgjørelse om, hvor vidt den tilbudte Erstatning er tilstrækkelig eller ikke. Derfor maatte der vel i alt Fald kun være Tale om, at den administrative Afgjørelse kunde paaantes, eller at man uanset den kunde gaa til Domstolene; thi ellers vil det virkelig være langt fra at være nogen Fordel for Publikum, men snarere det Modsatte. Iøvrigt kan jeg kun anbefale Forslaget til det ærede Things Overveie og eventuelt til at fremmes saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det; thi det er jo et Lovforslag, som maaste snart kan faae en meget aktuel Interesse, og som det i hvert Tilfælde er af Bigtighed at have paa rede Haand, hvis der skulde indtræde det uhyggelige Tilfælde, som jo naturligvis nærmest har foranlediget, at Sagen er bleven sat i Gang, nemlig en eventuel Invasion af Kolera.

Beth: Ja, det er mig selvfølgelig ganske tilfredsstillende; og Andet har jeg ikke ment, end at der aabnes Udgang til at faae dette Krav paadømt ved Domstolene, saasnart man ikke kan blive enig om Summens Størrelse, som skal betales for disse Krav.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Beth: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden (Berg): Dagsordenen er hermed udtømt.